

РЕШЕНИЕ №2534

гр.София, 26.05.2011г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд София-град, десети касационен състав в публично съдебно заседание на **29 април 2011г.** в състав:

Председател: Катя Аспарухова

Членове: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Ани Андреева и с присъствието на прокурора Георгиев като разгледа докладваното от съдия Аспарухова КНАХД №478/2011г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 2010г. постановено по нахд №4163 по описа на СРС за 2010г. е потвърдено наказателно постановление № 16 от 02.03.2010г. издадено от Председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което на „България кабел ТВ“ ООД е наложена на основание чл.126, ал.3 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ имуществена санкция в размер на 4000лв. за нарушение на чл.17, ал.2 от ЗРТ.

Несъгласно с решението е наказаното лице, което по изложените в жалбата в срок съображения –моли да се отмени решението, ведно с наказателното постановление. В съдебно заседание дружеството се представлява от управителя си Бедников и от адв. [REDACTED]

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, се представлява от юрк. [REDACTED]

Представителят на Софийската градска прокуратура предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Софийският районен съд с обжалваното решение е потвърдил наказателното постановление, с което на „България кабел ТВ“ ООД е наложена санкция на основание чл.126 от ЗРТ за нарушение на чл.17, ал.2 от ЗРТ за това, че на 13.01.2010г. от

05,52 до 07,23ч. в програма „България ТВ“ на България кабел ТВ е излъчен игралния филм „Изкупление“, който съдържа конкретно описани сцени без да има идентификация със съответен визуален знак, поради което е прието, че наказаното лице е предоставило за разпространение предаване насочено към увреждане на физическото, умственото и моралното развитие на децата.

За да потвърди наказателното постановление първоинстанционният съд е установил, че в производството не са допуснати процесуални нарушения и деянието по същество от събраните по делото писмени и гласни доказателства е безспорно установено.

От друга страна в касационната жалба се сочи, че има процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Визира се на основание писмо от „Мултивижън“ ЕООД от 18.10.2010г., че филмът „Изкупление“ е създаден с образователна цел – да се предпази младежта от извършване на престъпления чрез показването на сцени от затвора. Представен е като писмено доказателство договор от 11.11.2009г. с „Мултивижън“ ЕООД. Не е приет в качеството му на веществено доказателство представения диск пред касационната инстанция.

На следващо място в касационната жалба са изложени доводи за равенство на правите субекти и по-специално на ограничаване правата на частната медия.

Визират се допуснати от СРС процесуални нарушения по събиране на доказателствата по делото в ущърб на служебното начало. В пледоарията на адв. [REDACTED] се посочва, че СРС е следвало да изиска диска и да назначи вещо лице. Посочва се, че филмът „Изкупление“ е спечели наградата „Бронзов кон“ през 2000г. и е допринесъл за намаляване на престъпността в целия свят.

Във друга касационна жалба отново се визират процесуални нарушения във връзка със събирането на доказателства по делото. Прави се и довода за липсата на мотиви за маловажност.

Настоящата инстанция приема следното:

По възражението за образователната цел на фирма -съдът не го приема, тъй изискването за обозначаване е без оглед на това с каква цел е създаден продуктът. А дали сцените, които подробно са описани в акта за нарушение и в наказателното

постановление и които са насочващи към увреждане на физическото, моралното или умственото развитие на подрастващите – могат да имат превантивно и възпиращо въздействие по отношение на тези лица – е извод, който не може да направи нито създателят на продукта, нито разпространителят му. Преди всички тях - законодателят е направил преценка с вменяването на императивното задължение на разпространителите да обозначат съответното предаване, когато се излъчва в определен часови пояс. В тази връзка въпрос на преценка по делото не са качествата на излъчения филм, които безспорно са били оценени още през 2000г., както не е предмет на преценка дали конкретно този филм е намалил престъпността в страната или в целия свят, както се твърди от адв. [REDACTED]. Това са неотносими по делото обстоятелства. Относимите факти са само съставомерните - а именно има ли сцени, които са насочени към увреждане на физическото, моралното или умственото развитие на подрастващите и дали има обозначаване, както изисква закона.

По възражението за неравнопоставеност: същото визира общи макар и конституционни постановки, звучащи декларативно без конкретна връзка с извършеното деяние. Тези общи доводи мога да породят и общия отговор, че всички правни субекти са равни пред закона и когато е нарушен чл.17, ал.2 от ЗРТ всеки един нарушител без оглед на това какъв субект е – следва да понесе предвидената в закона отговорност, когато деянието е безспорно доказано, както се установи по делото. В тази връзка от СРС са развити подробни и мотивирани съображения, които настоящата инстанция напълно споделя.

По възражението за процесуални нарушения предвид непопълване на делото с доказателствен материал – и по специално с неизискването на диска- следва да се подчертае, че жалбоподателят е следвало да прояви процесуална активност /както пред настоящата инстанция с направеното макар и неоснователно доказателствено искане/ в подкрепа на изложените си в първоначалната жалба съображения. В тази връзка видно от същата няма подобно доказателствено искане и съдът няма задължението в подкрепа на една от страните и вместо същата да събира доказателства, доколкото ролята му в процеса е да бъде арбитър. Служебното начало, на което се позовава касаторът изисква да се изяснят съставомерните факти и да се предостави процесуалната възможност на всяка една от

страните да докаже твърденията си. В тази връзка отново се подчертава, че с жалбата си дружеството е визирало само и единствено процесуални нарушения допуснати в хода на административно-наказателното производство, като не е правило довод по описаните сцени, а именно, че същите не съдържат насилие, който довод се появява едва в касационната жалба. Следователно- на всеки един от доводите е даден отговор с обжалваното решение и е дадена е възможност на ответника да изпълни задължението си за доказателствена тежест с разпит на свидетелката [REDACTED] която подробно описва за какви сцени от фирма е санкционирано дружеството – а именно едната сцена е модел на убийство, а другата бой на голи затворници с размахване на бръснач. Свидетелката уточнява, че това са двата епизода, които са избрани за да бъдат описани в акта. Следователно- неоспорването на фактическите констатации и неангажирането на доказателства от жалбоподателя визира процесуалното му поведение съпоставено на фона на това осъществено от ответника и преценката на съда, че последният е изпълнил задължението си за доказателствената си тежест е правилно.

Не се споделят и доводите за маловажност по чл.28 ЗАНН по съображения на самия касатор, който е визирал, че това е една възможност за състава, а не задължение и само, ако намери основания за приложението на чл.28 ЗАНН съдът излага доводи като конкретно и настоящият състав намира, че липсват такива основания. Следва да се има предвид, че подобни основания няма и как да съществуват при условията на повторност по чл.126, ал.3 на ЗРТ във връзка с влязлото в сила НП №37 от 17.07.2007г. потвърдено с решение №7 от 03.02.2009г. по адм.дело №6907 по описа на АССГ за 2008г..

Относно повторността обаче следва да се има предвид следното: в НП е посочено, че санкцията се налага при условията на повторност по чл.126, ал.3 ЗРТ /т.е в двоен размер/, но не е посочено защо т.е. не е посочено защо констатирано деяние се явява повторно по отношение на кое предходно нарушение- в случая това по НП №37 от 17.07.2007г., което е осъществено на 17.07.2007г.. **Задължително трябва да се посочи кога е извършено първото деяние по отношение на което настоящето е повторно,** тъй като видно от т.33 на §1 от ДР на ЗРТ- повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното

постановление, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение. В случая НП е влязло в сила с постановяването на решението по кнахд №6907/08г. т.е. на 03.02.2009г. и настоящето нарушение извършено на 13.01.2010г. е повторно, но този факт е съставомерен т.е. трябва да се посочи изрично в НП и в акта за установяване на нарушението. В случая нито в акта за установяване на нарушението, нито в НП това е визирано.

Следователно споделят се доводите за незаконосъобразност на размера на санкцията, който не трябва да е двоен и вместо 4000лв. следва да бъде само 2000лв., поради което решението следва да се измени в този смисъл.

С оглед гореизложеното, Административен съд София – град


РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 2010г. постановено по нахд №4163 по описа на СРС за 2010г., с което е потвърдено наказателно постановление № 16 от 02.03.2010г.


И ВМЕСТО НЕГО

ИЗМЕНЯ наказателното постановление като изменя размера на наложена санкция от 4000лв. по чл.126, ал.3 ЗРТ на 2000лв. по чл.126, ал.1 от ЗРТ.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: 

Членове: 1.  2. 

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР: 



РЕШЕНИЕ

2010г.

гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, наказателно отделение, 115 с-в , в открито съдебно заседание на двадесет и седми май две хиляди и десета година в състав

Председател : Христина Гарванска

след като разгледа докладваното от съдията ахд № 4163 /10г.

прие следното :

Производството е по чл.59 и сл. ЗАНН – образувано по жалба на „ България кабел тв „ ООД срещу НП № 16/02.03.2010г. издадено от Председателя на СЕМ , с което на основание чл. 126 от Закона за радиото и телевизията / ЗРТ / на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 лв. – за това, че като доставчик на медийни услуги – телевизионен оператор е предоставил за разпространение предаване , насочено към увреждане на физическото , умственото и моралното развитие на децата - в неразрешен часови интервал и без идентификация със съответен визуален знак - нарушение на чл.17 ал.2 от ЗРТ, като нарушението е извършено повторно.

С жалбата се твърди незаконосъобразност на НП поради нарушение на материалния и процесуалния закон, без да се излагат конкретни съображения за това. В с.з. не се оспорват фактическите констатации по акта . Претендира се отмяна на обжалваното НП поради неправилно приложение на материалния закон – чл. 17 ЗРТ.

Представител на наказващия орган оспорва изцяло основателността на жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото , прие следното:

В хода на осъществяван текущ контрол за спазване разпоредбите на ЗРТ - експерти на Съвета за електронни медии извършили проверка на запис на програмата „ България ТВ” на оператора „ България кабел тв „ при която е установено , че на 13.01.2010г. в часовия интервал 6.00-23.00ч. , без идентификация със съответен на закона визуален знак , по

програмата е излъчен игралния филм „ Изкупление” , който съдържа следните сцени:

Гол затворник седи до тоалетна чиния в затворническа килия. На цял екран: сгънатата му в лакътя лява ръка и дясната, която с парче стъкло разрязва вените на лявата. От вените бликва кръв и потича по ръката. На целия екран дясната ръка поднася чаша под струята кръв и я пълни. Затворникът размазва събраната в чашата кръв по бръсната си глава и лицето, а остатъка лисва по стената на килията. От купичка изважда глинесто вещество и го размазва по вътрешността на мръсната очукана тоалетна чиния. Изважда ръката си от тоалетната чиния и яде от нея, обгърнал с ръце седалката с лице, ниско наведено към вътрешността на тоалетната чиния. Стиска окървавената си глава с двете си ръце.

Голи затворници в баня с душеве - двама разговарят, трети тананика. На забележката за тананикането, той се нахвърля върху първия с отворен бръснач и двамата се сбиват. В боя се включват още двама затворници, като единият успява да сграбчи ръката с бръснача. Завърта нападателя и притиска бръснача и държашата го ръка до белите плочки на стената. Затворник е приклепнал до стената с кървящо лице, с ръката си притиска раната, а кръвта облива ръката и гърдите му.

За констатираното при проверката на дружеството е съставен и връчен на представляващия дружеството АУАН на разпоредбата на чл. 17 ЗРТ , въз основа на който е издадено обжалваното НП.

Изложеното се установява от събрания по делото непротиворечив доказателствен материал, а именно свидетелските показания на експерта на СЕМ - актосъставител- св. [REDACTED] и съставения АУАН , приет като доказателство по делото.

При така установеното като факти - от правна страна съдът прие, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а наказателното постановление - потвърдено, тъй като при извършената от съда проверка се установи, че АУАН и обжалваното НП са съставени от компетентни длъжностни лица и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение необходимото съдържание на документа и сроковете за съставянето му и при издаването на обжалваното НП не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, налагащи отмяна на постановлението .

Съгласно разпоредбата на чл. 17 ЗРТ в редакцията на разпоредбата към датата на нарушението по АУАН / ДВ бр. 79 /2000г. / , възпроизведена и към настоящ момент в закона - радио- и телевизионните оператори носят отговорност за съдържанието на програмите, предоставени от тях за разпространение. Радио- и

телевизионните оператори са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или насочени към увреждане на физическото, умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните. Съгласно ал. 3 - посочените разпоредби, които засягат малолетните и непълнолетните, не се отнасят до предавания в кодиран вид и предавания, които се излъчват между 23,00 и 6,00 ч. и са ясно обозначени чрез предхождащ ги аудио или аудио-визуален знак или се идентифицират с визуален знак през цялото време.

Съобразно посочената разпоредба на ЗРТ и с оглед установеното по делото, че жалбоподателят, въпреки задължението си чл. 17 ЗРТ, в качеството му на телевизионен оператор по см. на чл. 3 ЗРТ / ДВ бр. 14 /09г./, е допуснал излъчването, в неразрешен часови интервал и без съответното на закона обозначаване, на описаните сцени, изразяващи жестокост и насилие - в рамките на програма, разпространявана от него като оператор - законосъобразно е прието от адм. наказващия орган, че е налице основание за реализиране на административнонаказателна отговорност спрямо дружеството за нарушение по чл. 126 ал.1 ЗРТ, в редакцията към датата на нарушението -/ ДВ бр. 93/05г. /, предвиждащ санкция от 2 000 лв. до 15 000 лв. за ЮЛ, допуснали нарушение на разпоредбата на чл. 17 от Закона. Законосъобразно е прието, с оглед представеното, влязло в сила м. 02.09г. решение на АС -гр. София, с което е потвърдено адм. наказване на дружеството за предходно нарушение на чл. 17 от Закона, и това, че жалбоподателят следва да бъде санкциониран по по-тежкия състав - за повторно извършено адм. нарушение по ал.2 на посочения чл. 126 от ЗРТ.

По отношение възраженията за това, че, не операторът, а авторите и притежателите на правата върху филма носят отговорност за обозначаване на съдържанието на създадената от тях продукция, както и че съдържанието на процесните сцени не нарушават забраната по чл. 17 - съдът прие, че същите категорично се опровергават от самата разпоредба на закона, възлагаща именно на операторите контрола относно съдържанието на разпространяваните от тях програми, както и от очевидния характер на нарушението, допуснато с излъчването на описаните кадри от филма, показващи ярки сцени на брутално насилие, на кръв и на жестокост. С оглед на това съдът прие, че възраженията не следва да бъдат уважени.

При така приетото и като взе предвид, че с НП е определена санкция в минимален по закон размер съдът прие, че НП следва да бъде изцяло потвърдено.

По изложените съображения на основание чл.63 ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 16/02.03.2010г. издадено от Председателя на СЕМ, с което на основание чл. 126 от Закона за радиото и телевизията на „България кабел тв „ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 лв. – за нарушение на чл.17 ал.2 от ЗРТ.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщението за изготвянето му пред Адм. съд - София.

Районен съдия:



РЕШЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО В ЗАКОННА
СИЛА НА 26.05.2011
РАЙОНЕН СЪДИЯ: М.
СЕКРЕТАР:



20.
15.09.10


Получих решение

15.10.2010г.

